

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LI (45)

Štev. (Nº) 45

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

19 de noviembre - 19. novembra 1992

KATICA CUKJATI

Da se bo slišal naš glas

Notranje volitve SKD v Argentini

V zadnjih letih se je Slovenija demokratizirala po dolgih desetletjih komunistične diktature. Obenem pa je 25. junija leta 1991 proglasila svojo samostojnost, ki jo je pogrešala že nad 1000 let od Karantanije dalje. Tedaj so se pričeli prvi koraki na poti Slovenije v pravo demokracijo.

Po zrušitvi starega režima in po proglasitvi samostojnosti, ki je zahtevala ogromno žrtev s strani slovenskega naroda, so mnogi mislili, da je bila s tem izpolnjena vsa naloga in da ima po tolikem trpljenju in hrepenenju narod v matični domovini zagotovljeno srečno prihodnost.

Demokracija - v tem je imel prav W. Churchill - ima velike pomanjkljivosti, toda na vsak način je dosedaj najboljši politični sistem. V sedanji pluralistični družbi je čedalje bolj jasno, da človek potrebuje svobodo in da je za to demokracija najbolj primerna. To pa po drugi strani zahteva čedalje večjo odgovornost in zrelost.

Sedaj je po tolikih letih Slovenija dosegla točko v svojem razvoju in položaju, da vstopi v novo politično obdobje, da se na neki način spet priključi in vključi v Evropo in zahodni svet. To, kar je sedaj novega

v Sloveniji - demokratizacija - predstavlja nove oblike narodovega in državnega življenja tako v gospodarstvu, kulturi kakor v političnem življenju. To pa velja ne samo za Slovence v matični državi, kakor tudi za zamejce ter velja tudi za nas izseljence po svetu. Tudi za nas je sedaj nastopilo novo obdobje, ko ne gre več prvenstveno za zrušitev diktature, ampak za sožitje z domovino in naš vpliv nanjo, pa tudi lahko razvijemo plodnejše in širše politično življenje ter osebna stališča.

Kljub temu, da stojijo pred nami nova obdobja in novi izzivi, ima Slovenija in tudi mi v svetu še vedno za seboj zdravo tradicijo, na kateri je treba graditi v pravi smeri.

Ena od bistvenih predpostavk demokratičnega sistema je, da ljudje svobodno in odgovorno volijo svoje predstavnike v raznih družbenih telesih. Vsak državljani izbere na podlagi svojega osebnega nazora osebe, ki naj bi skrbele za skupni blagor ter se po vseh svojih močeh in možnostih prizadevale za napredek države in posameznika. Kljub temu, da je Slovenija ena in smo vsi njeni člani, ima vsaka od matične, zamejske in zdomske Slovenije svoje posebnosti in interese.

Politična panorama Slovenije v pogledu strank se stalno spreminja. Po tolikih letih diktature z veliko težavo iščejo novih obzorij, novih poti. A istočasno se skušajo tudi opreti na zgodovino, na tradicijo.

Slovenska krščanska demokracija je tudi nova stranka, a izhaja iz idejne vsebine predvojnne Slovenske ljudske stranke, ki je delovala na krščanski podlagi. Ta stranka SKD se je zavedala svojih idejnih korenin in sorodnosti s predvojnno, dosedaj emigrantsko SLS in je tako kot prva slovenska stranka izpeljala z njo združitve. To dokazuje, da je obema strankama šlo vedno v bistvu za celoten slovenski narod. Zaradi istih principov, idej in povezanosti je SKD priznala enakopravnost svojim članom emigrantom, med njimi tudi pravico do polnega formalnega strankarskega življenja ter izbiranja lastnega vodstva.

Zato se je bivša SLS, sedaj SKD po svetu pripravila na reorganizacijo po novih pravilih SKD in tako sklicala notranje volitve, da se formalno organizira. V Argentini so volitve konec tedna, v soboto 21. in nedeljo 22. novembra po vseh okrajnih središčih. Pravico do teh ima vsak vpisani član SKD, ki skupaj z drugimi somišljeniki izvolijo predsednika in odbornike, ki bodo pozneje izmed sebe izvolili skupni območni odbor v Argentini, katerega predstavnik je polnopravni član Sveta SKD v Ljubljani, kjer bo zastopal poleg splošnih tudi naše interese.

S temi notranjimi volitvami v SKD lahko enako misleči člani politične emigracije sodelujemo pri naporu našega naroda, da v svoji samostojni državi napreduje v pravilni demokratizaciji, obenem pa lahko s svojimi idejami in glasovi pripomoremo k pravilni usmeritvi v prihodnost. Enako pa lahko uveljavimo v matični Sloveniji posebnosti in individualnost naše emigracije, ki je tudi eden od sestavnih delov slovenskega naroda in države.

Informacije iz Slovenije

štev. 5, 16. novembra 1992

V Celju se je odvijal kongres Mladih krščanskih demokratov z mednarodno udeležbo. Za predsednika MKD je bil izvoljen Primož Bulc, sicer tudi koordinator občinskih odborov v stranki

Minuli teden je bil na obisku pri SKD argentinski poslanec Jorge Ricardo Jorge. Spremljal ga je Tine Vivod. Argentinski gost se je udeležil nekaterih predvolilnih zborovanj (skupaj s predsednikom Peterletom in predsedniškim kandidatom Bizjakom), obiskal je slovensko zunanje ministrstvo, imel nekaj pogovorov z gospodarstveniki in časnikarji, ogledal pa si je tudi Postojnsko jamo in Predjamski grad. Bil je prijetno presenečen nad deželo, kot tudi nad organiziranostjo strankine predvolilne kampanje.

Na redni ponedeljski tiskovni konferenci stranke prejšnji teden je Lojze Peterle na časnikarsko vprašanje dejal, da slovenski državljani bolje poznajo ameriške predsedniške kandidate kot pa slovenske (Marsikdo ne zmore naštetih več kot dva predsedniška kandidata, medtem ko vsakdo pozna imena vseh treh ameriških kandidatov). Zopet je dejal, da si bo stranka prizadevala, da bi bilo več poročil o strankinem dogajanju v 2 TV Dnevniku in ne samo v tretjem. Peterle je izrazil nezadovoljstvo ob nesorazmerju v pozornosti, ki ga je TV namenila obisku kanclerja Vranitzkyja in Mocka pred tedni na taboru SKD. Izrazil je upanje, da bo TV razločevala med državnimi in strankarskimi oz. predvolilnimi nastopi in aktivnostjo Drnovska in Kučana.

Slovenska škofovska konferenca (Škofje se te dni sicer mudijo na obisku „ad limina“ v Rimu, od koder se je zaradi notranje krvavitve predčasno vrnil nadškof Šuštar, ki je po nekajdnevni negi na gastroenterološki kliniki že okreval) je izdala posebno izjavo ob volitvah. V njej najprej ugotavlja, da „demokracije ni mogoče vzpostaviti v nekaj mesecih... Na sedanjih volitvah bomo v skladu z novo ustavo sestavili nov državni zbor in državni svet. Ta bosta morala v prihodnjih letih izdelati nekaj izredno pomembnih in temeljnih zakonov... Parlament, ki ga bomo izbrali na teh volitvah, bo torej imel odločilno vlogo... Zato zahtevajo te volitve vso našo pozornost, preudarnost in odgovornost.“ Škofje opozarjajo, da smo dolžni voliti: „Zato Slovenska škofovska konferenca naroča vsem katoliškim vernikom in drugim državljanom doma in po svetu, naj se volitev udeležijo... Poskrbeti moramo, da bomo izvolili oblast, ki bo z ene strani znala reševati pereča gospodarska vprašanja, z drugo pa bo imela posluš za pravičnost med ljudmi in moralna načela... Nimamo namena nagovarjati, katero določeno stranko naj volijo člani Cerkve in drugi državljani...“

V torek, 11. novembra je potekel rok za vložitev kandidatur za poslanska mesta in za mesto predsednika države. Prvak liberalcev Vitomir Gros je odstopil od kandidature, tako da se za mesto predsednika republike Slovenije zdaj poteguje še 8 kandidatov: Milan Kučan (Neodvisni - SDP), Jelko Ka-

cin (Demokrat), Franc Tomšič (Socialdemokrat), Stanko Buser (SLS kmetje), dr. Ljubo Sirc (Drnovškova LDS), Darja Lavtižar Bebler (Socialisti) in Alenka Žagar Slana (Narodno-demokratska stranka). Ker se rok za dogovor izteka, se očitno zdi, da opozicija ne bo izbrala enega samega predsedniškega kandidata, čeprav anketa Fakultete za družbene vede Kučanu pripisuje 73% glasov. Bolj zanimive so korelacije med strankarskimi simpatijami in naklonjenostjo predsedniškim kandidatom. Tako bi za Kučana volilo 78% Bavčarjevih Demokratov (lastnega predsedniškega kandidata Kacina le 12%), 90% liberalnih demokratov, 80% Zelenih, 66% kmetov, 46% krščanskih demokratov bi po tej anketi dalo glas Bizjaku, Kučanu pa 37%.

Parlament je po dveh letih zapletov le sprejel lastniški zakon (zakon o privatizaciji), kot ga je predlagala skupina treh poslancev (med njimi krščanski demokrat Janko Deželak). Tako je zdaj odprta pot privatni lastnini, delni brezplačni razdelitvi delnic državljanom in tujim vlagateljem, počakati pa bo treba še na nekatere spremljajoče zakone.

Glavni tajnik Slovenskih krščanskih demokratov Edvard Stanič je na rednem petkovem klepetu ob kavi s časnikarji dejal, da stranka ni le pripravila deset volilnih programskih predlogov, ampak, da tudi ve, kako jih bo v praksi uresničila. Pogoji za uresničitev naj bi bili temeljit nadzor porabe proračunskih sredstev, racionalen koncept uprave in komunalne ureditve, vlada, ki bo uživala mednarodno zaupanje in uravnotežena razdelitev proračunskih sredstev. Deset točk, ki na kratko povzemajo volilni program SKD, se glasijo: poštena politika odgovornih ljudi, odgovornost pred volilci in narodom, svoboda vsakega človeka, čimprejšnji sprejem zakona o popravni krivic iz preteklosti, resnična narodova sprava, kulturnost v medčloveških odnosih in javnem delovanju, spoštovanje osnovne človeške morale, socialno pravična družba brez privilegijev, pravica do svobode veroizpovedi in spoštovanje vseh drugih človekovih pravic. Stanič je še dejal, da imajo SKD odlične mednarodne zveze in da jim zato ne bo težko urediti odnosov s Hrvati in sosedi, pravičnejšo razdelitev bremena beguncev med evropskimi državami.

Pripravil Leon Marc

Dvojezična šola v Špetru

V Špetru v Benečiji imajo dvojezično osnovno šolo za beneške otroke; pouk se vrši v slovenščini ter italijanščini; v okviru te šole je tudi otroški vrtec. Didaktični ravnatelj iz Šent Lenarta je sporočil, da je dvojezična šola v Špetru Slovenov tudi uradno priznana s pravico javnosti. Šolska spričevala te šole bodo torej imela uradno veljavo kot vse državne šole in otrokom ne bo več treba hoditi na izpite v kako državno šolo kot doslej. „Pismo, ki smo ga dobili, je izredno važno, saj uresničuje naša večletna pričakovanja,“ je izjavil predsednik upravnega odbora Pavel Petriej.

„Prisluškovalna afera“

Do velike afere v parlamentu, ki so ga povzročili bivši komunisti, je prišlo pred dvema tednoma, ko je bilo na dnevnem redu zasedanja vprašanje razglasitve plemoženja strank prejšnjega režima (ZK, SZDL), ki so si do tedaj družbena sredstva (denar, prostore in drugo premoženje) enostavno prenesle v svojo last; novo nastale stranke pa niso prejele nič od tega.

Pri glasovanju o sprejemu amandmajev zakona, ki razlašča stranke starega režima, je prišlo do (ne)namerne pomote, kajti pri pozivu predsednika zbora dr. Ludvika Toplaka je bilo evidentiranih precej manj poslancev kot nekaj minut kasneje, ko so glasovali. Tako ni bilo jasno, ali so bili amandmaji k zakonu sprejeti ali ne. Tedaj pa je komunist Miran Potrč posredoval računalniški izpis glasovanja, ki je pokazal, kako so poslanci ob tem glasovanju glasovali. Takoj zatem se je razvnel upravičeni revolt strank, ki so ugotovile, da so komunisti in mogoče še nekateri celotno obdobje dela parlamenta vedeli, kako je potekalo glasovanje v parlamentu.

Dejstvo, da so za izide dosedanjih glasovanj vedele le posamezne stranke (komunisti!), je v popolnem nasprotju s tajnim glasovanjem in predstavlja resno blamažo demokracije. Predsednik parlamenta Bučar bi moral po mnenju nekaterih strank odstopiti, vendar na kaj takega ne premišlja.

Zaradi vseh nakopičenih nasprotij in nejasnosti parlamentarnih dogajanj so volitve v nov državni težko pričakovane, kakšne spremembe bodo prinesle, pa zaenkrat ni zanesljivih napovedi.

Republika — Primorski dnevnik

V slovenskem kulturnem prostoru imamo pet dnevnikov, in sicer Primorski dnevnik v Trstu, Delo, Ljubljanski dnevnik in Slovenec v Ljubljani ter Večer v Mariboru, sedaj je na tem da izide še šesti, in sicer REPUBLIKA. Ta novi dnevnik bo imel dve izdaji, v Sloveniji bo izhajal kot Republika, v zamejstvu pa kot Primorski dnevnik, ki naj bi objemal zamejstvo v Italiji in na Koroškem. Imel bo „upravo v Trstu, tiskarno v Vidmu, glavno redakcijo v Ljubljani in bralce v Sloveniji, na Koroškem in v Italiji.“ Tako je pisal tednik Panorama.

Temu novemu dnevniku je ljubljansko Delo posvetilo dva izbrana članka. Piše: „Patron je v Rimu... ob vplivnem lobiju, zbranim okrog nekdanjega italijanskega zunanjega ministra De Michelisa.“ V Sloveniji pa so pri inicijativi novega dnevnika nekdanji uredniki pri Delu, Dnevniku in Tanjugu Božo Kovač, Milan Meden in Jaka Koprivec, (ki so vsi poznani kot ortodoksni priganjaški komunisti. - Op. Sv. Slov.)

Prvotno navdušenje za Republiko se je v Sloveniji že močno ohladilo. „Predsednik Milan Kučan, ki je v pogovorih z Giannijem

De Michelisom spočetka kazal precejšnje zanimanje za projekt novega časopisa, se je kasneje močno ohladil. Nekatera znamenja kažejo, da poudarjene simpatije do njega goji menda le še Dimitrij Rupel.“

In finance? Delo namiguje, da je verjetno šlo za odmrznjenje skritih deviznih sredstev prejšnjega režima, ki so bile skrite tudi v Tržaški kreditni banki. Sredstva naj bi oskrbela nova družba PRAE, v katero so vložili kapital italijanski partner Carlo Segre Melzi, gospodar tiska v Furlaniji-Julijjski krajini ter ZTT (Založništvo tržaškega tiska). Predsednik PRAE je Klavdij Palčič, ki je predsednik tudi levičarske SKGZ.

Za novi dnevnik so nabrali časnikarje od raznih strani z obljubami visokih plač. Naklada naj bi dosegla 20.000 izvodov dnevno, odgovorni urednik bo Bojan Brezigar, nekdanji nabrežinski župan in sedaj deželni svetovalec SSK.

Gledano od daleč bo novi časnik nekaj mineštron, dvomimo pa, da bi tak mineštron bil v resnično korist slovenskemu človeku v matici in v zamejstvu.

(Po Kat. glasu)

Kučan in Zlobec pred Ustavnim sodiščem

K vzdrževanju predvolilne temperature bo, kot kaže, vplivala tudi odločitev koordinacije demokratičnih strank opozicije, da vodstvu slovenskega parlamenta predlagajo, naj na dnevni red ene izmed naslednjih skupnih sej uvrsti pobudo za ustavno obtožbo oz. ugotovitev odgovornosti dveh članov sedanjega predsedstva Slovenije pred ustavnim sodiščem.

Predsednika predsedstva Milana Kučana in člana predsedstva Cirila Zlobca naj bi obtožili za dejanja storjena v najtežjem obdobju uresničevanja samostojnosti in neodvisnosti Slovenije, pred in ob začetku lanske junijske vojne. Ciril Zlobec je tedaj dvakrat (zaporedoma) v telefonskem pogovoru tedanjemu italijanskemu generalnemu konzulu posredoval najstrožje varovano državno skrivnost. Po telefonu sta „kramljala“, kdaj in kako bo Slovenija storila odločilen korak k osamosvojitvi. Skrivnost države, ki je niso smeli poznati, razen redkih izjem, niti člani slovenske vlade, je bila zaupana diplomatskemu predstavniku tuje države.

Slovenski obrambni minister Janez Janša je dogodek omenil v svoji knjigi Premiki, kar je izzvalo številne polemične ugovore o primernosti oz. neprimernosti pisanja. Sledil je odgovor v obliki knjige Lepo je biti Slovenec, ni pa lahko izpod peresa Cirila Zlobca, ki se je, kot pravi Janez Janša, prepoznal v opisu v Premikih. Problem so nato skušali zmanjšati na „pesniško“ spraševanje, ali je huje nekemu prisluškovati in zvedeti, da posreduje v tujino državno skrivnost, ali pa je huje strogo varovano državno skrivnost nekemu „izdati“.

Ko je že kazalo, da bo vsa stvar utihnila in jo bodo v javnosti preglasile bolj zanimive (?) predvolilne teme, so Narodni demokrati drugim strankam, ki sodelujejo v okviru koordinacije opozicijskih strank, predlagali, naj v skupščini skupaj vložijo pobudo za ustavno obtožbo. SKD, SLS, LS in SGS so jo sklenile podpreti. S pobudo, kot vse kaže, soglašata tudi dve zunajparlamentarni stranki, ki sta „blizu“ koordinaciji: DONS in Zelena alternativa.

Predstavniki opozicijskih strank opozarjajo na škodo, ki bi lahko nastala, ker

Milan Kučan ni storil, kar bi moral, ko ga je minister za notranje zadeve obvestil o spornem telefonskem komuniciranju. Milan Kučan zdaj zatrjuje, da je Cirila Zlobca „tovariško opozoril“, „verujoč, da v teh svojih pogovorih preprosto ni dovolj upošteval okoliščin, v katerih je bila Slovenija“. Kljub temu pa je, čeprav je „napako“ storil dvakrat, Cirila Zlobca povišal v svojega namestnika, ki naj koordinira delo predsedstva v njegovi odsotnosti.

Če upoštevamo še eno izjavo Milana Kučana (Nihče ne more imeti interesa, da bi bila zadeva utišana. Vprašanja so zastavljena, nanje bo treba odgovoriti z vsemi posledicami.), bi lahko sklepali, da mu bo pobuda koordinacije opozicijskih strank celo koristila. Bomo videli.

V skladu s 109. členom slovenske ustave bi morali vsi trije zbori slovenske skupščine (podobno pobudo proti Igorju Bavčarju, ki je bila sprejeta le v zboru občin, je ustavno sodišče zavrnilo) uvrstiti na dnevni red točko s to problematiko in, „zato, da bi se odgovorilo na zastavljena vprašanja“, ugotavljanje dejstev prepustiti ustavnemu sodišču.

Najprej bo torej na vrsti preizkus demokratičnosti vodstva skupščine. Nato, če bo taka točka dnevnega reda uvrščena na dnevni red, bi poslancem, pa čeprav na zaprti seji, morda spregovorila celo Zlobec in Kučan. Sledilo bi ugotavljanje utemeljenosti obtožbe ali oprostitev obtoženih pred ustavnim sodiščem. To bi lahko tudi sklenilo, da obtožena do odločitve o obtožbi ne moreta opravljati svojih funkcij.

Upoštevati je seveda treba, da je zasedba ustavnega sodišča nepopolna, ker Milan Kučan noče predlagati imenovanja manjkajočih sodnikov!

Tiste stranke, ki imajo lastne predsedniške kandidate, bi morale biti zainteresirane, da se ozadje ravnanja obeh članov predstavništva razišče pred volitvami. Popolnoma nesprejemljivo bi bilo namreč počakati na izid volitev in nekega dne ugotoviti, da je izvoljeni predsednik zaradi tovariškega (prijateljskega) odnosa do nekoga pripravljen huje kršiti zakon ali slovensko ustavo

Po „Slovincu“

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

Tone Mizerit

Vlada preživlja eno najtežjih dob, odkar je Menem prevzel krmilo države. Res je, da ni primerno iskati vzporednosti s podobnimi dogodki preteklih vlad. A tudi ni da bi pozabili, kako so v preteklosti padali ministri ali kako klavirno se je moral posloviti Alfonsín, med drugimi vzroki zaradi navala na dolar. Jasno, v tem primeru gre za bitko, v kateri vlada zaenkrat še lahko zmagaja. Toda gotovo je, da bodo prišle še druge bitke. In glavno vprašanje sedaj je, če je vlada pripravljena in zmožna zmagati tudi v tej vojni.

KRVAV JE BOJ

Pravzaprav ni prvič, da se iz močnih gospodarskih krogov navali na vladno gospodarsko politiko. A prvič je, da je problem resen. Kakšna razlika med položajem recimo pred kakimi desetimi meseci, in danes? Enostavno: spremenile so se mnoge gospodarske in tudi politične okoliščine.

Razumljivo je, da se velebanke na bodo spustile v kupovanje ogromne količine dolarjev, da bi jih potem morale prodajati po nižji ceni. Za vsem tiči dvoje važnih vzrokov: po eni strani potreba tujih deviz, kajti argentinska zunanjetrgovinska bilanca postaja hudo negativna. Dolarji, ki so svojčas prihitali, da se tukaj pomnožijo, bodisi v prvotni špekulaciji, bodisi v avanturi na borzi, sedaj trumoma iščejo novih obzorij — kje drugje. Pesi se morajo torej znova spremeniti v dolarje, in odromati v tujino.

Drug važen vzrok pa je nezaupanje. Naj Menem še tako trdi, da se gospodarska politika ne bo spremenila, mnogi dvomijo, da bi jo mogel izpeljati tako kot ima načrtovano. Vlada ni več tako močna. In zlasti tisti nenehni prepiri v vladi, tisti politični kanibalizem kaže, da nekaj ni v redu. Če temu prištejemo še, da nenehne govornice kažejo na razlike med predsednikom in gospodarskim ministrom in mnogi ekonomisti smatrajo, da bi Cavallov odhod povzročil hud potres v celotni gospodarski strukturi, bomo laže razumeli, zakaj občasna panika, ki tuja podjetja goni v hitro spremembo pesov v dolarje.

Tu pa pridejo na površje številni politični dejavniki. Le pogledimo nekoliko okoli sebe in okoli vladnih položajev. Ni slučajnost, da se je dirka za dolarji pričela takoj naslednji dan po splošni stavki, ki sicer ni bila splošna, a mnogo silnejša kot je vlada pričakovala, želela in priznala. Razporoka med vlado in peronističnimi sindikati je močno udarila po zaupanju v vladni uspeh.

Drug činitelj, tesno povezan s tem, je potreba vlade, da še poglobi temeljite spremembe, ki jih uvaja v argentinsko ekonomijo. Te spremembe pa potrebuje odgovarjajočih zakonov. Zakoni pa potrebujejo glasov — ergo, glasov tudi sindikalističnih poslancev. Zato je takoj po stavki

vlada vzpostavila nove stike za nove pogovore s sindikalisti. Prepozno. Nevihta je bila že nad streho in je negativno odjeknila v družbi.

In ko smo že pri sindikalistih. V torek, 17. naj bi imeli sestanek z vladnimi predstavniki. Ta sestanek je vlada nenadoma odpovedala. In za tem se je začelo govoriti, da bo najbolj osporavane osnutke umaknila iz kongresa ter jih uveljavila s tako osporavanim a tako uporabljanim sredstvom predsedniškega dekreta. To je sicer hitra in poceni pot, a na dolgo dobo ta način ni rentabilen. Vsi, doma in po svetu vedo, da predsednik sega po dekretih, ker ima za sabo poslušno vrhovno sodišče. A to vzbuja vzdušje nekakšne legalne praznine, ki ni ravno privlačna ne za domačo stabilnost, ne za tuj kapital. To so že večkrat predsedniku namignili celo iz Washingtona. A kaj, ko je kongres neposlušen, radikali nepripravljeni sodelovati, sindikalisti uporni, zavezniki (liberalci in provincialci) pa vedno bolj nezaupljivi. V tem vzdušju pač ni težko razumeti, da se kapital splaši in išče hitre sigurnosti v dolarjih.

NEVARNI OGNJI

V začetku tega tedna je vladi uspelo izpodnesti tla temu gospodarskemu puču. Cena je bila izredna. Nad tristo milijonov dolarjev prodanih in nekaj dneh in nevaren skok obresti na bančne vloge. Gospodarsko ministrstvo je „posušilo“ denarni trg. Ukrepi so uspešni tudi na kratko dobo: ni pesov, ni s čim kupovati dolarjev. A obresti, ki dosegajo 8% mesečno, tudi niso normalne. Podjetja, ki že itak prestajajo težke čase, so s tem dejansko potisnjena ob steno. In recezija, ki se nevarno pojavlja v državi, zadobi še večjo silo in nevarno preti celotnemu razvoju gospodarskega načrta.

K temu dodajmo še druge notranje težave. Vlada ni mogla priti do soglasja z guvernerji provinc, s katerimi hoče skleniti nov davčni pakt. Province niso pripravljene odstopiti od dosedanjih prejemkov, ne za ceno neznanega in neizkušene sistema novih provincijskih davkov. Zlasti se ne sedaj, ko jim vlada poriva v naročje nove obveznosti decentraliziranega šolstva, zdravstvenega sistema in drugih novih hudih stroškov.

Po drugi strani pa guvernerji zahtevajo, da vlada končno spravi v tek zaželeni drugi del gospodarskega načrta: pospeševanje produktivnosti. Zato predlagajo, da se sedanje gospodarsko ministrstvo razdeli na finančno po eni strani, po drugi pa ministrstvo za proizvodnjo. To pa bi dokončno omejilo „mogočnost“, ki jo doslej poseduje Cavallo. Tudi ta predlog, ki ga je pospeševal zlasti buenosaireski guverner Duhalde, je povročil govornice o Cavallovem odhodu in sledečo dolarsko krizo.

Torej se vedno vračamo k isti točki: naj bo vzrok tak ali drugačen, ene ali druge narave, dejstvo je, da povroči prehudo reakcijo, kajti nekje je strah in nezaupanje. Kot telo, ki ni močno ali zdravo, ga vsak vetrič, vsak mrazek potisne na posteljo. Lahko je bolniku zbiti vročino, (in vročina je inflacija, ali dolarski naval, ali karkoli), težko pa mu je vrniti trdno zdravje, dokler ni organizem močan, da sam lahko premeta morebitne neugodnosti vremena, navale bacilov ali kako hujšo nesrečo. Da se to zgodi, je še dolga pot. In seveda vprašanje, ali se sedanji zdravniki dobro zavedajo tega problema. Kajti doslej so vsi, katerim je bilo na skrbi zdravje Argentine, reševali vsakdanje krize. Da bolnik ne bi imel vročine, medtem pa seveda umira za rakom...

Oznaka SLO je sprejeta

Republika Slovenija je 6. julija 1992 pri sekretariatu OZN deponirala izjavo o cestnem prometu in pri tem prijavila znak SLO za vozila registrirana v RS v mednarodnem cestnem prometu. Sekretariat OZN je z noto 22. oktobra 1992 potrdil sprejem notifikacije in sprejel prijavo znaka SLO v vednost. S tem je postopek glede oznake za vozila v mednarodnem cestnem prometu sklenjen.

IZ PISMA Z DUNAJA

»...saj bi šele ob vrnitvi (op. - v Argentini) morda pravilno gledal na spoznanja ob obisku Slovenije. A kdo ve, če niso prvi vtisi, ker so prvotnejši, tudi pristnejši.

...seveda, ob primerjavi z napredkom v Avstriji, mi pravijo tukajšnji kolegi, je Slovenija ob dolgoletni molžnji Moskve in Beograda, zaostala. Če pri tem še pomisliš, da Avstrijcem ni bilo treba pobiti enega dela svojega prebivalstva, zato da bi prišlo do „socialnega napredka“, je stvar še tragičnejša. A huša kakor materialna zaostalost je duhovna puščava, ki jo je komunizem pustil za seboj. Desetletja in desetletja duhovnega pritiska so desetletja pranja možganov. Vse od otroškega vrtca naprej. To ni moglo ne pustiti posledic, ki te včasih kar sredi kakega razgovora nenadoma spomnijo na amputiranje enega dela možganov.

Samo tako je mogoče tudi razumeti, da mora nova vlada (op. Drnovškova) ponovno in z relativno lahkoto, a na bolj inteligenten način voditi isto politiko kot nekoč tudi v odnosu do emigrantov. Bolj na tihem pa še vedno porivajo sinove emigrantov pa simpatizerje z emigracijo v sekcijo drugorazrednih ljudi, kakor mi je previdno izrazil nekdo, ki mi je razlagal „novo politiko“.

...seveda moraš pa imeti krepak želodec. Ne samo zato, ker vsak dan srečaš ljudi, ki se jim še vedno cedijo sline po „nekdanjih dobrih časih, ko je pravzaprav vse bilo v redu, da se le nisi vmešaval v politiko.“ Huje je pri zajtrku prebirati časopis, pa izvedeti, da bo tovariš Ivan Maček-Matija častni gost ob proslavi obletnice neke partizanske zaščitne enote... In to v letu 1992, to ob raznih mašah v Kočevskem Rogu in podobno... Vendar civilni pogum vidno raste. To opaziš, tudi ko ne bi v časopisju (celo v Delu) našel pogumnega nesoglasja z bivšimi partijci, pa čeprav ti še danes zasedajo ključne položaje. Tudi med duhovniki boš ob vsej previdnosti, da ne bi njihove izjave ne bile etiketirane z renesanso novega klerikalizma, našel koga, ki se javno postavi po robu kakemu Kučanu, ko ta npr. iz Slomska, katerega ime je bilo skozi pol stoletja načrtno zamočevano, skuša zdaj kovati orodje za svojo kariero. Nekdo drugi je javno napisal, kako „dovčerajšnji Titovi ministri zdaj ministrirajo Slomsku“ in kako pri tem ne gre za kakšno spravno gesto ali izraz politične tolerance, ampak čisto navadno za vprašanje dobrega okusa...“ Toda „prenovitelji“ imajo debelo kožo in velik del „naših“, ki vse to pogoltnejo, pa tudi.

Eden najbolj zanimivih razgovorov je bil s skupino mladih intelektualcev. Zdi se, da so skrbi in pogledi, ki so pred dobrim letom bili predmet razgovorov med rekdo manjšino, dosegle široke vrste izobražencev. Do emigracije so sicer precej hladni, kakor so na sploh ljudje doma, med seboj malo pristrčni zaradi desetletja nezaupanja in vohljačev, kakor jih tukaj imenujejo. Zavedali so se pa vsaj ti mladi važnosti slovenske eksistence v tujini. Pravijo, da oni o nas res marsikaj bistvenega ne vedo, ne pa sodeč po tem, kar našega berejo, tudi mi grešimo in sicer po „romantičnem gledanju na domovino“. Slovenija da je danes deloma duhovno mrtva, deloma na napačni poti. Zdi se jim, da mislečim krogom tako v tujini kakor doma še ni jasno, da se Sloveniji v sodobni Evropi obeta slabša prihodnost, kakršna pa je bila pod Dunajem ali Beogradom. Trenutno da so slovenska podjetja v razprodaji in kupujejo jih tujci, ki s tem vnašajo vanjo svoj kapital, logično da pa tudi svojo oblast. In to v vodstvo. Se pravi, da se je po ovinku vrnil Dunaj ali katerokoli drugo tuje mesto. Seveda, tako se dogaja po vsem svetu, saj je tudi en del

Severne Amerike kupila Japonska. Toda Amerika je velika in angleščina ni le mednarodna, temveč v Ameriki za velik del tudi materinščina. Slovenija pa je majhna in slovenščina ni mednarodna. Zdaj bodo v največjih slovenskih podjetjih, takih, ki zaposlujejo največ delavcev, slovenski strokovnjaki samo strokovnjaki, jezika pa ne bodo več izobraževali, ker ga ne bodo več potrebovali. Celó v napoto jim bo. S tem je še pospešen proces: ker bo čedalje več možnosti študija na zahodu, bo čedalje več slovenskih, mnogo ravno najbolj nadarjenih otrok študiralo zunaj, hodilo na prakso ven, pa tudi ostajalo zunaj in kdo ve, če ne bo med njimi celo najboljši, najpogotnejši in se bodo domov vračali samo neuspešni. Ti pa ne bodo mogli ne v domačih tovarnah ne na univerzi ne na akademiji ustvariti svet zdrave in krepke konkurence, pri čemer bi jih podpirala tudi slovenščina in bi sami podpirali — z izrazjem — slovenščino.

Nekdo drugi, ne gre za kakega zagrenjenca, je menil, da se bodo naše univerze in naše tovarne torej morale zadovoljiti z manjvrednimi podružnicami nekakšne svetovljanske „nedomovine“ oz. „vsedomovine“ in kaj kmalu bo dosedanja ponosna matica Slovenija ostala samo eden od obočkov slovenščine, kakor jih je ta trenutek kar precej po svetu. V medsebojni vsakdanji rabi se bo še naprej uporabljala slovenščina, morda bo izhajalo tudi še nekaj dnevnikov, ne bomo pa več potrebovali ne univerze ne akademije in — kmalu tudi ne televizije, vse bo približno tako, kakor danes poteka „pri vas v Argentini“, ali je ob Prešernovih časih potekalo pri nas doma.

Nekdo je dodal, da se bosta morda v tem smislu argentinski in severnoameriški otoček ohranila ravno tako dolgo kakor matični. Do tega da ne bo prišlo ne samo danes ne jutri, a se „že začenja dogajati“ In se zdi, da se le peščica mislečih in slovensko čutečih — te boš zaman iskal med bivšimi in torej tudi še današnjimi internacionalisti, ki slovenska čustva samo od časa do časa le izrabijo — tega zaveda.

Hlad mi je šel po hrbtu, ko je na koncu razgovora nekdo dejal, da bi bilo želeti, da bi se tudi po slovenskih otokih po svetu, vsaj nekaterih večjih, kakršna je Argentina, počasi oblikovala miselnost, „da je treba domovini pomagati...“ — Toda... ¿ y por casa, cómo andamos? (Kaj pa doma? - op.)

...Dan pred odhodom sem se spet pogovarjal z nekim starim župnikom, takim, ki ima sloves „konzervativnega teologa“, to pa zato, so mi razložili drugi, ker sodi, naj bi mladi teologi poleg apologetike in psihologije raje segali globlje tudi v filozofijo. Zmeda v glavi, zmeda v družbi, mi je rekel. In torej kaj, sem vprašal. Megle so počasi legale, megle se počasi dvigajo. Kaj storiti, da bi se hitreje dvigale? „Težko kaj storiti, ker mnogi nimajo spomina, še več je pa takih, ki ga nočejo imeti, ki nočejo resnici pogledati v obraz. Še vedno da so — celo med kristjani in niti ne samo med kakimi „partizani nekoliko drugače“ — ljudje, ki nočejo videti resnice in seveda še manj to, da so zmoti pomagali na oblast. Prenovitelji da že poskrbijo, da se še naprej širi mentaliteta o „narodno-osvobodilni vojski“. Inteligentni kot so že dolgo ne govorijo več o „belogardizmu“, zdaj je govora o „borbi med dvema formacijama za oblast“ in — logično — če je že kdo česa kriv, pač — o „dvojni krivdi“ pa o „državlanski vojni“. Najbolj slepi, med katere spadajo seveda predvsem oni, ki se slepe delajo, še zdaj nočejo videti, da je slo za čisto navadno revolucijo in za kasneje — leta kasneje — organizirano zakonito samoobrambo. Ne vidijo. Čeprav je danes „belogardističnega gradiva za študij tudi doma dovolj“.

Še vsaj dvakrat se bom vrnil v Slovenijo, a že zdaj vidim, da je ta od vseh evropskih držav najbolj zanimiva. Celó za tujce, ki bi radi od blizu opazovali razvoj „postkomunističnega sindroma“, kakor pravijo tukaj. — Žal sem mogel samo nekaj dni prebiti na deželi. Srečal sem ljudi, še danes preplašene, ki še danes ne verjamejo v padeč komunizem. Oziroma pravijo: „Komunizem ni, toda komunisti so ostali.“ Toda nenamodoma srečaš tudi mlade ljudi, ki so jim dogodki izza revolucije povsem jasni. Ti so edini, ob katerih — poleg sorodnikov seveda — začutiš, da si jim res dobrodošel. Sicer pa je glede emigracije tako, da smo „prenoviteljem“ še vedno trn v peti, starejšim bivšim krščanskim socialistom očitek (tudi če ne govoriš o preteklih dneh in njihovem medvojnem in povojnem sodelovanju s KP). Marsikomu smo kar „odveč“. Imajo svojih problemov dovolj. In res jih imajo. Neki sorodnik mojega očeta mi je že prvi dan sicer zelo obzirno dejal, da si naj mi v tujini „za Boga svetega nikakor ne delajmo iluzij“. Da smo v taki situaciji, v kakršni so bili Korošci med obema vojama. 10. oktobra (. op.: obletnica izgubljenega plebiscita na Koroškem) se je po Sloveniji po šolah nekaj deklamiralo, časopisi so prinesli vsakokratni spominski članek, mnogim se je res srce trgalo, toda država sama, kaj je morala narediti, kaj je naredila? Tudi če bo kdaj drugače v odnosih med domovino in emigracijami — rabil je množino — ne kaže pozabiti, da tudi tu velja tisto, da zaupaj vase in v svojega konja. Če pa kljub temu kdo danes in zlasti še iz vrst „prenoviteljev“ kaj ponuja, naj ne pozabimo, da se je treba bati Danajcev, pa čeprav prinašajo darila. (To je bil prvi in močan grenak požirek, ki sem ga doma moral pogoltniti. A se zdi, da bo z njim kakor s pelinom, naposled bo dobro storilo.)

...za konec kaj bolj ravzeseljivega? Vsaj dvoj. Poleg že omenjene porasti civilne korajže pri mladih, kadar je govor o vojni in dogodkih med njo, je opaziti in kdaj celo tam, kjer ne bi pričakoval, to je med otroci iz bivših partijskih družin, željo po odkri-

tju, kaj se je v resnici takrat pri nas godilo. Res da gre le za izjeme, ko imaš sicer vtis, da večina mladih preteklost ne zanima, pa tudi se pa, da tudi ne prihodnost. Živijo iz dneva v dan, ne verjamejo nič in nikomur.

O vseh diskusijah, ali prva demokratska vlada res ni mogla takoj v začetku krepke napeti vajeti, ker so ji na vseh koncih manjkale potrebne strukture, ali pa je šlo za napako, ker ni takoj začela demontirati levičarske nomenklature, ko je s tem za desetletja oddaljila možnosti razčiščevanja, s tem pa tudi možnost poprave krivic preminogim doma in po svetu — o vsem tem se bo še dolgo govorilo. Je pa danes tu dejstvo, da je v javnosti zdaj odprt forum za javno glasno besedo. Celó v časopisih, za katrimi stoje „prenovitelji“. Kdo bi dvomil, da je to posledica „pritisaka časa“, toda, vsekakor... Delo celo objavlja članke biv. KP kompromitirajoče članke, močnejše kakor jih objavlja Slovenec. Paradoks posebne vrste? Ob vsem počasnem razvoju je javnosti in mladim dana vsaj možnost ogleda v preteklost, možnost primerjanja, vse kar dvema generacijama ni bilo dano.

Večer pred odhodom smo se v večji družbi razgovarjali. O bojih na Hrvaškem, o tem, kaj vse to lahko prinese ne samo „bivši Jugoslaviji“, ampak kdo ve, če ne vsemu svetu, o kakšnih pogumnih „prostostrelcih“ v sedanji slovenski družbi pa množici, ki si želi predvsem udobnega življenja, o poštvalnosti duhovnikov (ko pa je nekdo z žalostjo omenil tudi preprevidnost domače Cerkev ob kakih nadržih izjavah trenutnih oblastnikov), o tujem — tudi slovenskem kapitalu na tujem — ki se obotavlja domov, pa seveda o bližajočih se volitvah. Nekateri so kljub množičnim občilom, ki so še vedno trdno v rokah „prenoviteljev“, optimisti.

Celó pri najbolj črnogledi osebi v družbi sem našel misel, ki se mi zdi razmisleka vredna. Neka starejša gospa, potem ko je tiho in preprosto zapela pravi spev o poštenosti Peterleta, je dejala: „Veste, tudi decembra bo šlo samo za borbo. Na zmago se bomo pa lahko pripravljali takrat, ko bodo naše ženske stopila vsaj deloma na pot albanskih mater. Ko bo vsaka slovenska krščanska mati rodila vsaj tri otroke, dvajset let kasneje ne bo treba nič skrbeti za volilne kampanje in rezultate.“

Suknjič mu pač ni bil všeč

V intervjuju „neodvisni“ kandidat za predsednika republike Slovenije, gospod Milan Kučan na vprašanje SDP, vaša nekdanja stranka, se za zdaj presenetljivo dobro drži odgovori takole: *Presenetljivo dobro za tiste, ki jo hočejo kompromitirati s preteklostjo, in to niti ne našo, ampak splošno evropsko in boljševisično. Tudi tuji analitiki priznavajo, da je bila slovenska ZK v marsičem drugačna. Vendar se mi ta hip o tem ne zdi smotno polemizirati; o tem bo razsodil čas. Naj dodam, da se odgovor še nadaljuje: a za bistvo Kučanovega rezoniranja je manj pomemben. Za gospoda Kučana, ki je bil presenetljivo dolgo časa tovariš Kučan, je „splošno evropska in boljševisična“ (sic!) preteklost nekaj, „o čemer bo razsodil čas“. Uporablja futur, ko bi moral perfekt. Njegova nekdanja stranka ni bila „splošno evropska in boljševisična“, ampak lepo slovenska in jugoslovanska. In v tem kontekstu bom gospodu neodvisnemu kandidatu naštel samo nekaj zgodovinskih faktov o njegovi partiji, o katerih je čas že razsodil: politična prevara in izdajstvo koalicijskih partnerjev med vojno, dopustitev ukinitve slovenske vojske, dopustitev izgube etničnega ozemlja, eksekucije tisočev političnih nasprotnikov, uvedba koncentracijskih in delovnih taborišč za politične nasprotnike in domnevne politične nasprotnike, več montiranih procesov*

proti različnim političnim nasprotnikom, uvedba tisoč in enega privilegija za člane stranke, uničevanje kmetov in kmetijstva, sistematično uničevanje okolja z gradnjo umazane bazične industrije (tudi v sedemdesetih letih, ko se je že vedelo, kaj je „eokologija“), perfidno razpihovanje protiverskih čustev, klečeplazanje pred Beogradom (cestna afera), preganjanje svobodne misli in besede, zapiranje pisateljev in drugih intelektualcev, dekompozicija šolskega sistema in znanosti, desintelektualizacija univerze in drugih nacionalnih institucij in slednjič, kar ZK oz. SPD najbolj kompromitira, ponavljajoče se brutalno obračunavanje z lastnimi „levimi in desnimi“ odkloni. Ker je v tem zadnjem, če ga morda vse drugo, tudi po moralni plati ne zadeva (?), aktivno sodeloval tudi tovariš Kučan (slovenska, popitovska ZK kontra Kavčič et co.), pač ne more razsojati o tem, kdo in kdaj bo razsojal o zgodovinski vlogi ZK. Slovenska ZK in njen nekdanji član tovariš Kučan sta se kompromitirala sama. Na koncu pa me še zanima, kateri „tuji analitiki“ mislijo, da je bila slovenska ZK pohlevna ovčva v tropu steklih partijskih volkov evropskega vzhoda; lepo bi bilo, če bi gospod Kučan naštel njihova imena, kaj so po poklicu in od kod prihajajo.

Dr. Denis Poniž, Ljubljana
PISMA BRALCEV - Delo, 30. oktobra

VOJNA V BOSNI

Vojna v Bosni divja brez ozira na sklepe in odločbe mednarodnih organizacij ali združenj. Krvoločnost, ki se dogaja v tamkajšnjih krajih, je kakor v posmeh svetovnemu mnenju dvajsetega stoletja o pravih človeka ali naroda. Dosedaj je bilo skoro dvajset zasedanj, dogovorov in sklepov na mednarodnem forumu za mirno rešitev spora v Bosni in Hercegovini — a boji med etničnimi skupinami se vršijo naprej z vso srditostjo. Srbi so že vzpostavili zemeljski koridor med matično državo in Krajino na Hrvaškem. Koliko kilometrov jih sedaj loči od slovenskih mej? In znova se poraja vprašanje: kje se bo ustavil Milošević — kam stremijo njegovi načrti?

Dopisnik NZZ poroča, da so Srbi zasedli strateško močno in važno mesto Bosanski Brod in tako po šestmesečnem bojevanju dobili povezavo Srbije čez Severno Bosno do ozmelja na Hrvaškem, katerega imajo že zasedenega. V prvem oktobrskem tednu so Srbi razbili še zadnji celi most čez Savo. V že zelo razrušenem Brodu je bilo mnogo poslopij v plamenih, kakor tudi rafinerije, kar so bosanski Srbi baje zmogli z bombniki, katere naj bi jim poslala Srbija. Že dan predno je bila obramba mesta zlomljena, so baje pretežno hrvaške čete zapustile mesto ob Savi in se zatelele na hrvaško stran reke. Toda Srbi so še nadaljevali pohod in zasedli vso nižino ob Savi.

Dejstvo, da so srbske čete na tako presenetljiv način zasedle mejno mesto Bosanski Brod, je pa ustvarilo sumničenje o možnem trgovanju in dogovarjanju Hrvatov s Srbi, katerim bi Hrvati prepustili mesto ob Savi v zameno za otok Prevlaka v Jadranskem morju, ki je v posesti srbskih čet. Takšno naj bi bilo mnenje premaganih hrvaških in muslimanskih častnikov, ki so

pribežali na hrvaško ozemlje. Po mnenju dopisnika NZZ ne bi bilo nič čudnega, če bi Hrvati sklenili sami mir s Srbi, saj imajo tako bosanski Srbi kot bosanski Hrvati iste cilje — ustanovitev nacionalnih ozemelj.

V Zagrebu se pojavljajo znaki, da bodo v bodočnosti verjetno že možni razgovori z Beogradom glede prometnih zvez in celo glede mej med obema državama.

Po najnovejših poročilih naj bi Amerikane Vance obdoločil Evropsko skupnost, da je ona zakrivila prelivanje krvi, ker je priznala samostojnost Slovenije in Hrvaške... Poleg napovedane „trgovske vojne“ med Ameriko in Evropo se že javljajo razpoke v taktiki političnih potez.

O Sloveniji in Hrvaški poročajo, da sta po objavi samostojnosti postali tekmovalki na trgovskem prizorišču, ker se borita za iste kapitale in naložnike. Na ta način pa seveda rastejo nasprotovanja zaradi interesov, istočasno pa zunanjegospodarski zapleti skrbijo za neke vrste obojestrano odvisnost.

Etnično čiščenje Srbov in fizično mučenje in trpljenje Muslimanov je doseglo oblike, ki so zapadnemu svetu nerazumljive. Kako je možna na pragu tretjega tisočletja takšna nečloveka surovost?

Morda bo to dejstvo lažje razumljivo ob stavih, povzetih iz novele „Pismo iz leta 1920“, katerega je napisal Ivo Andrić:

„Bosna je deželja sovraštva... Lahko pa rečemo, da je malo dežel, v katerih bi bilo toliko trdne volje, vzvišenih, zanesljivih značajev, toliko nežnosti in ljubezenskega ognja, toliko globokih čustev, privrženosti in nepremakljive vdanosti, toliko želje po pravici. Pod vsem tem pa se tudi v nepreglednih globočinah skrivajo viharji sovraštva, celi orkani zvezanih, zgnetenih so-

vraštev, ki zoré in čakajo na svojo uro. Razmerje med ljubeznijo in sovraštvom je ravno tako, kakor med visokimi planinami in tisočkrat večjimi in težjimi nevidnimi geološkimi skladi, na katerih počivajo. In tako so Bosanci obsojeni, da živijo na globokih plasteh eksploziva, ki se tu pa tam kdaj vname ravno od isker ljubezni in ognjevite in divje rahločnosti. Mogoče je največja nesreča ravno v tem, da Bosanci sploh ne slutijo, koliko sovraštva je v njihovi ljubezni in v zanosu, v njihovih tradicijah in pobožnostih. In kakor zemlja, na kateri živimo, pod vplivom atmosfere vlage in toplote prehaja v naša telesa in jim daje barvo in videz in narekuje naravo in smer našemu načinu življenja in našemu ravnanju — ravno tako silno, podzemeljsko in nevidno sovraštvo, na katerem živi bosanski človek, neopazno in po ovinkih prehaja v vse njegovo, tudi najboljše ravnanje... Tisti, ki verujejo in ljubijo — na

smrt sovražijo tiste, ki ne verujejo, ali tiste, ki drugače verujejo in kaj drugega ljubijo. In žal se dostikrat poglavitni del njihove vere in njihove ljubezni izčrpava ravno v sovraštvu.“

Te močne stavke je v začetku tega stoletja napisal Ivo Andrić, rojen v Travniku pred sto leti, ki pa je študiral filozofijo na Dunaju in v Gradcu in je bil torej ob svojem bosanskem poreklu pod vplivom kulturnih centrov stare donavske monarhije. Bil je ob svojem času diplomat, namestnik zunanjega ministra in poslanik v Berlinu ter — pisatelj. Leta 1961 je dobil Nobelovo nagrado za roman „Most čez Drino“. V tem eposu opisuje nenehne boje med Srbi in Osmani od velikega vezirja Mehmed paše Sokolovića leta 1571 pa do avstrijske zasedbe Bosne. Prikazal je življenjsko usodo Bosancev, ki se prav te dni na dramatičen način odigrava pred očmi vsega sveta.

D-ova.

JANEZ VASLE (po telefaksu)

Zvezdnika v Ljubljani

Ruud Gullit: „Slovenci so nas zelo lepo sprejeli“

Na Plečnikov stadion za Bežigradom je skočil z desetko na rdečočni majci tisti, ki je pred leti ogrožal kraljestvo samega Maradone. Bil je najbolj iskan od milanskih nogometištev ob njihovi tekmi z ljubljansko Olimpijo. Po tekmi na poti v avtobus je podelil mnogo avtogramov. Desetletni fant ga je čakal pred vrati slačilnic in prosil za podpis. Ko mu je 30-letni temnopolti napadalec ustregel, je mlademu oboževalcu obraz kar sijal od sreče. Komaj je verjel, da je slavnega Gullita videl tako od blizu.

Napadalec ne preživlja najbolj rožnatih časov v Milanu, predvsem zaradi tega, ker je v klub šest tujcev, nastopajo pa lahko vsako tekmo samo trije. Vsekakor je bil edini, ki je odigral obe srečanja z SCT Olimpijo, prvega bolje, čeprav je tudi v drugem pripomogel k nogometnemu spektaklu.

Kako ste se počutili v Sloveniji?

Slovenci so bili zelo gostoljubni in tudi organizacija je bila izvrstna. Prvič sem igral v Ljubljani. Menim, da smo zasluženo zmagali in da so bili gledalci zadovoljni z

našo predstavo. Olimpija se je na domačem terenu bistveno bolje upirala kot v Milanu. Vendar smo bili mi učinkovitejši. Kljub visoki zmagi doma, smo igrali zelo skoncentrirano in maksimalno angažirani.

Trener Capello je zelo pohvalil zeleno površino ljubljanskega stadiona.

Teren je bil odličen, verjetno boljši kot v San Siru. Zelo dobro je zdržal treninge, naliv in srečanje. Mi smo trenirali na dan tekme, Olimpija pa večer prej, tudi pod dežjem, ko smo si takoj po prihodu prišli ogledati sceno.

Ste kaj vedeli o Olimpiji pred prvim kolom pokala državnih prvakov?

Ogledali smo si nekaj tekem na videokasetah. V slovenskem prvenstvu je Olimpija pokazala solidno igro. Mi pa smo zaigrali v starem slogu in bili veliko boljši. Doma nam je uspelo kmalu zadeti mrežo in potem je bilo lažje. Slovenci si nabirajo izkušnje za bodoča prvenstva na ravni reprezentanc in klubov.

Renata Scotto: „V recitalih se pokažem takšna kot sem“

V ponedeljek, 12. oktobra je italijanska diva Renata Scotto otvorila letošnji cikel Mojstri pevci, ki ga prireja Festival Ljubljana. Po devetintridesetih letih naporne kariere je sopranistka še vedno izvrstna gojiteljica belcanta oz. lepega petja. Predvajala je dela Verdija, Rossinija, Mozarta, Bellinija, Wolf-Ferrarija, Masseneta in nekaj dodatkov. Tako se nadaljuje uspešna serija celovečernih koncertov, ki so tudi lansko sezono pripeljali v Ljubljano velike pevke, kot so Grace Bumbry in Katia Ricciarelli. Isti ponedeljkov večer pa se je s celovečernim koncertom predstavil v Kazinski dvorani v Mariboru tenorist Nicolai Gedda.

„Prvič sem v Sloveniji in veseli me, da bom pela v ljubljanski operi ob njeni stoletnici,“ je rekla sopranistka dan pred koncertom v hotelu Holiday Inn. V Ljubljano je dopotovala iz Pariza. Renata Scotto je ena najvažnejših sopranistk generacije po Mariji Callas. Rodila se je pred 58-imi leti v Savoni, vendar že dolgo stanuje z možem in hčerko in sinom v New Yorku.

Sedaj poje pretežno koncerte. Koliko se nastopate v operi?

Pojem štiri, največ pet oper letno. Pred kratkim sem v Cataniji pela svojo prvo vlogo v nemščini, Maršalico v Straussovi operi Kavalir z rožo. To vlogo sem imela od

nekdan izredno rada. Dobila sem dobre ocene in tudi ponudbe iz Nemčije. Koncerte pojem že od začetka svoje kariere. So najbolj intimen način povezave z občinstvom. V njih se predstavim kot sem, brez kostuma.

Decembra si vedno vzamete dopust?

Decembra in januarja že od nekdan je nastopam, kljub temu, da imam včasih vabljive ponudbe. Za božič sem rada doma z družino. Petje mi pomeni veliko, ne pa vse.

Posneli ste veliko plošč. Katere so vam najljubše?

Plošče so največji dokument, ki ostane o pevcu. Ko sem snemala, sem vedno mislila na mlajše rodove. Danes vsi posnetki znova izhajajo na laserskih ploščah. Najraje imam obe različici Traviate, prvo z Antoninom Vottom, drugo pa z njegovim učencem Riccardom Mutijem.

Pred kakimi desetimi leti sem vas poslušal v Teatru Colón. Tam ste večkrat nastopali.

Koncert z orkestrom je priredila Fundación Colón in vodil M. A. Veltri. V Colónu sem prvič pela leta 1964 Madamo Butterfly, nato še Rigoletto (1967), I Capuletti e I Montecchi (1968) in celovečerni koncert.

Državni organi se ne odzivajo opozorilom

Pod tem naslovom je Delo 17. septembra — do sedaj brez odmeva — poročalo o seji Bavconovega Sveta za varstvo človeških pravic, na kateri je Miloš Mikeln predlagal, da bi svet v posebni izjavi pozval državne organe, da izvedejo sodni proces zoper krivce poboja ujetih domobrancev leta 1945. Vkljub temu, da poročilo ne pove ali so predlog sprejeli, združeni ob Lipi sprave izrekamo Milošu Mikelnu priznanje za njegov pogum še posebej zato, ker je tudi on bil član KPS (to sem bil pred 40 leti tudi sam), katere voditelji so skupaj z vodstvom državne oblasti in JA odgovorni za te poboje. Posebej nas veseli, ker to predlaga znani slovenski kulturnik, torej slovenska kultura, ki je ravno zaradi tega vprašanja v velikem moralnem zaostanku, saj je njen prvi človek, sedaj blagopokojni Josip Vidmar, bil v času pobojev predsednik IO Osvobodilne fronte in na naša vprašanja o pobojih in znanem Kardeljevem grozljivem povelju Ivanu Mačku-Matiji z dne 1. 10. 1942, ni odgovoril. Zato menimo, da je poleg čaščenja vreden tudi kritičnega pogleda, kar velja v nemajhni meri tudi še za nekatere druge naše kulturnike, ki so na oblasti.

Čeprav je predlog Miloša Mikelnu umesten in upravičen po etičnih in pravnih principih, ki veljajo v civiliziranem svetu, imamo o njem pomisleke. Najprej, ker menimo, da ni izvedljiv pri sedanji moči političnih struktur, ki množičnih pobojev sploh ne obsojajo. Če prejšnja demokratična oblast s pravosodnim ministrom dr. Rajkom Pirnatom tega ni zmogla, bo to še manj

sedanja, ki se trudi pozabiti preteklost. Vkljub zanesljivemu dokazu — množičnih grobiščih, pa je dokazovanje otežkočeno, ker je boljševistična oblast kar se da vestno poskrbela, da se dokazi uničijo, ker priče umirajo, osumljenci pa po zakonu niso dolžni govoriti, povrhu pa jih veže obljuba molččnosti, dana partiji, ki so ji ostali zvesti.

Res je, da sta pravica in pravičnost veliki človeški vrednoti in ima Miloš Mikeln prav, ko zahteva kaznovanje storilcev. Toda združeni ob Lipi sprave smo dali prednost SPRAVI, ki je v današnjem svetu sovraštva in krvavega nasilja višja vrednota od še tako pravične sočbe, ki zopet utegne povzročiti val nasilja. Zato politika, ki omalovažuje pomen sprave, ni prava politika. Obžalujemo, ker se mnogi politiki, voditelji strank, državniki in narodni poslanci ne zavedajo njenega pomena. Naša kritika velja tudi sredstvom javnega obveščanja, zlasti časopisom, ki o spravi neradi pišejo, če pa že, sramežljivo in z majcenimi črkami, s čemer kažejo, da spravnim prizadevanjem ne dajejo pomena. Tudi množični poboji, tako menijo, niso stvar mladih politikov. Je samo še stvar zgodovinarjev.

Taka politika sili slovenski narod v moralno otopelost in nas prej kot Evropi približuje Kampučiji iz Pol-Potovih časov.

V predlogu Miloša Mikelnu vidimo lastovko, ki drami vest slovenskega človeka.

Za združenje ob Lipi sprave
Stanislav Klep

Kranj, 2. 10. 1992

NOVICE IZ SLOVENIJE

KRANJ — Na razstavišču v Savskem logu so odprli drugi sejem pod imenom Slovenski proizvod — slovenska kakovost. Za sejem se je prijavilo okoli 100 podjetij iz Slovenije, za znak Slovenska kakovost pa se je potegovalo okoli 500 izdelkov.

MARIJANCI — Teden prireditve ob 600-letnici cerkve so zaključili s predstavitvijo monografije Marijancev, vasi v bližini Murske Sobote in z maševanjem škofa dr. Franceta Kramberja. Cerkev je leta 1392 zgradil mojster Janez Aquila iz Radgone in jo tudi poslikal. V cerkvi, ki je eden najlepših in tudi najbolj znanih kulturno-godovinskih spomenikov v Pomurju, je tudi oltar, ki ga je zasnoval arhitekt Jože Plečnik.

LJUBLJANA — Združenje za demokratizacijo javnih glasil so ustanovili z namenom, da javno besedo postavijo na tisto mesto, na katerem bo učinkovala kot interpretator in most med različno mislečimi ljudmi. Borilo se bo proti enostranskemu obveščanju in za spoštovanje etike javne besede, za spoštovanje človekove pravice do dobrega imena, za uveljavljanje moralnih vrednot, za zdravo narodovo zavest, ljubezen do domovine, za lepoto slovenskega jezika in za primerno število oddaj s krščansko versko vsebino in bogoslužjem. Predsednik združenja je dr. Anton Dolenc, tajnik Vinko Vodopivec, trenutno pa šteje okoli tristo članov.

ZAGORICA — V tem kraju se je pred

190. leti rodil Jurij Vega. Rodil se je v kmečki družini, postal znanstvenik (sestavil je logaritemske tablice) in si pridobil baronski naslov. Društvo matematikov, fizikov in astronomov Slovenije je za to priliko pripravilo srečanje.

LJUBLJANA — Pred leti so začele — poleg družbenih — delovati tudi privatne turistične agencije. Večinoma imajo poleg klasične tudi posebne ali specializirane ponudbe: organizirajo izlete po naročilu, romanja, kongresni turizem, kmečki turizem, naravoslovni, itd. Sicer predstavljajo te agencije konkurenco družbenemu, veliko jih pa tudi sodeluje z njim in pokriva področja, kjer velike firme nimajo zadostnega zanimanja.

CELJE — Na celjskem območju so pred časom odkrili čez sto ponarejenih tisočakov in pettisočakov, pa še nekaj mark in šilingov. Vsi se bodo oddahnili, ko bo dokončana zamenjava bonov za nove bankovce-tolarje, ki s svojo kakovostjo omejujejo možnost ponarejevanja.

LJUBLJANA — Ob 130-letnici smrti škofa Slomska so v Cankarjevem domu praznovali 140-letnico ustanovitve Mohorjeve družbe. Na njej so bili zbrani predstavniki vseh treh Mohorjevih družb: celovške, celjske in goriške. V vseh teh letih je bilo izdanih 1.700 knjig v skupni nakladi 34 milijonov izvodov. Slovenska škofovska konferenca pa je podelila celjski Mohorjevi družbi odličje sv. Cirila in Metoda.

ANKETA

Te dni kroži po Buenos Airesu anketa o slovenski skupnosti, ki jo je pripravila skupina absolventov ljubljanske univerze. Ta anketa je bila razdeljena po okrajnih Domovih, kjer zanjo skrbijo nekateri za to naprošeni rojaki.

Prosimo vse Slovence, ki ste anketo prejeli, da jo čimprej izpolnite in oddate na to določenem mestu. S tem boste pripomogli k boljšemu in točnejšemu vpogledu na slovensko skupnost v Argentini. Drugi, ki bi želeli to anketo še izpolniti, se pozanimajte v svojih okrajnih Domovih. Naslednje tedne bo omenjena skupina delovala še v Bariločah in Mendozi.

**Delovna skupnost absolventov
Filozofske fakultete v Ljubljani
„Slovenstvo v Argentini '92“**

ZANIMANJE RASTE

(in vloge tudi)

Ob zrebanju na Državni loteriji 31-10-92 je izšla za glavni dobitek štev. 8374. Kar 53 članov Zadruga in Mutuala SLOGA ima članske in hranilne knjižice, ki končajo s 74. Vsi ti, če že imajo vložene v navadni hranilni vlogi v MUTUALU SLOGA vsaj \$ 200.- ali pa bodo to uredili do 27-11-92, bodo prišli v poštev pri I. NAGRADNEM ŽREBANJU 5-1-1993.

Sedaj nestrpno čakamo zrebanja Državne loterije, ki bo 28-11-92. Po izzrebanju številki bomo vedeli, kateri člani Zadruga in Mutuala SLOGA bodo lahko pripadali prvi skupini izzrebanih. Tudi člani iz te skupine, če bodo takrat že imeli v navadni hranilni vlogi v Mutual SLOGA vložene vsaj \$ 200.- ali bodo to uredili do 23-12-92, bodo prišli v poštev za I. NAGRADNO ŽREBANJE 5-1-1993.

Izmed vseh, po obeh zrebanjih Državne loterije (31-10 in 28-11) izbranimi člani Zadruga in Mutuala SLOGA, ki že imajo \$ 200.- v navadni hranilni vlogi, ali bodo uredili v določenih rokih, bomo 5. januarja 1993 ob 20. uri v glavni pisarni SLOGE, Bmé. Mitre 97 - Ramos Mejía izzrebali tri senzacionalne nagrade:

1. TV SANYO COLOR TRINORMA - 110 ca. - c/r.
2. LAVAROPA PATRICK AUTOMATIC - 17 progr. - Mod. 304
3. MINICOMPONENTE SANYO - C. D. c/r - Mod. R800

VAŽNA PRIPOMBA: Vaša vloga \$ 200.- (ali več) v navadni hranilni vlogi v MUTUAL SLOGA vam poleg možnosti pri nagradnem zrebanju, prinaša običajne obresti in vam da pravico do zanimivih in brezplačnih socialnih podpor: po \$ 1.000 ob poroki, rojstvu, dovrstitvi srednje šole in univerze; po \$ 2.000 ob uradno proglašeni stalni in popolni nesposobnosti za delo, ob smrti. Poleg tega lahko dobite hitro in posebno ugodno posojilo in imate prost vstop na letovišče SLOGA v Villa Udaondo, Castelar skozi vse leto. Samo po sebi se razume, da vam je vloga vedno na razpolago.

SVETUJEMO VAM: Informirajte se o stanju vaše naložbe v SLOGI osebno v naši pisarni ali v podružnicah ali po tel. 658-6574 in 654-6438.

Sreča vas išč, pomagajte ji, da Vas najde.

V SLOGI JE MOČ!

SLOVENC V ARGENTINI

Osebne novice

Rojstvo: Rodil se je **Martin Tomaž**, sin inž. Stanka Smoleta in cont. Marte Koželnik.

Čestitamo!

Krsti: V soboto, 7. novembra, je bil v cerkvi sv. Jožefa v San Isidru krščen **Leonard David Gaser**, sin inž. Marka in ge. Ane Marije roj. Rant. Botra sta Aleksander Gaser in ga. Lučka Rant-Papež. Krstil je Tone Rant SDB

V nedeljo, 8. novembra je bila krščena v cerkvi Señor de los Milagros v Moronu **Mihaela Drajzibner**, hčerka Petra in Anke roj. Golob. Za botra sta bila gđc. Helena Starič in Andrej Golob. Krstil jo je župnik Franc Himmelreich

Krščen je bil **Matjaž Edvard Oblak**, sin lic. Feliksa in ge. Marte roj. Urbančič. Bo-

trovala sta gđc. Irena Oblak in Marjan Urbančič. Krstil je prof. France Bergant.

Čestitamo!

Poroka: V baziliki San Antonio de Padua v Devoto sta se 23. oktobra poročila **Alenka Mavrič in Sebastián Beltrami**. Za priče so bili Poldka in Marjan Mavrič ter Virginia Mellegati in Juan Carlos Beltrami. Poočil ju je dr. Alojzij Kukovica s somaševanjem p. Huga Celisa.

Čestitamo!

ZVEZA MATER IN ŽENA

V dobrodelni sklad Zveze slovenskih mater in žena so darovali: \$ 50 ga. dr. Nataša Krečič v spomin ge. Ančki Klanjšček; 10 USA dol. ga. Pavlina Dobovškova nam. cvetja na grob dr. Antonu Röger; \$ 40 dr. Franc Zupanc ob krstu vnuka Matije Gabrijela; 20 USA dol. ga. Jožica Peternelj v spom. dr. Antonu Röger in dr. Jožeta Dobovška. Bog plačaj

Obletnica Cankarjevega doma in Mladinski dan v Berazategui

Lepa sončna nedelja je privabila starejše in mladino na praznovanje 27. obletnice Doma in 7. mladinskega dne v Berazategui.

Ob 10 dopoldne je mladina pričela s tekmovanjem v odbojki na prostornem, lepo urejenem vrtu, obkroženem z borovci.

Nekaj pred poldnevom je vodja sporeda inž. Andrej Vidmar povabil vse navzoče k uradnemu delu sporeda — petju državnih himen ob dvigaju zastav. Večkratni predsednik Doma Jože Vidmar in vnučinja pok. botre Angele Šterbenc Lorena Kržišnik sta bila deležna tega častnega opravila.

V imenu odbora je goste in vse navzoče pozdravil lic. Ivan Korošec. Izrekel je pozdrav v večnost nedavno preminulemu predsedniku Janku Šterbencu ter vsem članom in ustanovnim članom Doma, ki so že odšli. Poudaril je važnost tega lokalnega praznika za vso sodelujočo srenjo v ponosni zavesti v skupnosti za naše slovenstvo.

Sv. mašo je daroval prelat dr. Alojzij Starc. V svoji homiliji je prikazal globoko vrednost sv. maše, posebno naših skupnih maš, ki nas družijo ne le duhovno, temveč tudi narodno. „Vsakemu posebej in skupnosti je določeno, da prehodi pot življenja proti večnosti. Važno pa je, kako prehodi mo to pot,“ je zaključil mašnik.

Po sv. daritvi je bil kratek kulturni program.

Slavnostni govornik je bila gđc. Marija Korošec (katere govor bomo objavili prihodnjic), ki je bila za svoja izvajanja nagrajena z močnim odobravanjem.

Sledile so recitacije naše mladine. Verzi ljubezni in bolečine do Slovenije tam daleč in hvaležnost Argentini za svobodo in dom:

„Na razpotju“ - Lorena Kržišnik, „Kje sem doma?“ - Karine Škrbec in „Amerika“ - Ivi Korošec.

Recitatorji so podajali doživeto in v tekočem jeziku.

Zaključna točka je bila ritmična vaja deklet v priredbi in izvedbi mlade Nadje Kržišnik. Navzoči so spremljali ves program z vidnim zadovoljstvom močnega aplavza.

Po programu je napovedovalec Andrej povabil vse k zaslužnemu kosilu, ki so ga pripravile naše vestne kuharice pod vodstvom spretno ge. Jožice Škrbec in na „parillili“ mojstrov Jožeta in Tinija.

Tekmovanje v odbojki je mladina nadaljevala še dolgo po kosilu ob navdušenem zdaj za eno, zdaj za drugo ekipo. Končno je prišlo do zmagovalcev: San Martín - San Justo. Zmagala je ekipa iz San Martina in bila nagrajena z lepim pokalom. Drugo mesto - San Justo pa je bilo nagrajeno s torto - punčka v narodni noši z medaljo Cankarjevega doma. Torto, ki je bila vredna dela umetnika, je pripravila ga. Lučka Kržišnik.

Prijetno razpoloženje vesele družbe rojakov je osvežujoče poživiljalo pomladno zelenje senčnega vrta.

„Lepo in domače je pri vas. Če Bog da, bomo še prišli v Cankarjev dom,“ so se pod noč poslovljali naši prijatelji.

Odbor čuti dožnost zahvale vsem sodelujočim. Prav tako gospem za rezance in pecivo, dekletom in fantom za hitro postrežbo ter vsem navzočim za obisk in veselo družbo.

Hvala lepa vsem!

MUTUAL SLOGA SPOROČA:

**KOPALNA SEZONA 1992/93 SE BO ZAČELA V SOBOTO, 28.-11.-1992
OB 12. URI Z BLAGOSLOVOM VODE**

URNIK: vsak dan od 9. do 20: ure; zaprto ob sredah zaradi čiščenja.

PROST VSTOP: ČLANI SLOGE s KARTO SLOGA II

Otroci do 12. leta v spremstvu staršev-članov SLOGE

Upokojeni in nad 65 let stari člani SLOGE

VSTOPNINA: Ob nedeljah in praznikih: \$ 10.-

Ob delavnikih: \$ 5.-

**ČLANI S KARTO SLOGA I IMAJO 50 % POPUSTA
OSTALA NAVODILA IN PRAVILNIK LETOVIŠČA - NA OGLASNI DESKI**

MALI OGLASI

Ana Maria Troha - uradna prevajalka iz angleščine -
Combate de Pavón 1606 - 1686 Hurlingham - Tel.:
665-7986

Splošna pomoč in nasveti o industrijski higieni in
varnosti; Tel: 659-3574; Viktor Fekonja
Proyectos de Informática S.A. - Avditorija pri
komputerjih, programe 3419/91 D.G.I. - Franci
Šturm - Emilio Mitre 435 - 13. nadstr. „D“ - Capital -
Tel.: 433-1713

PSIHOANALIZA

Psihoanalitični konzultorij; lic. psih. Marko Mustar;
Santa Fé 3228, 3° „M“ — Capital — Tel: 83-7347 in
826-5005.

ELEKTRONIKA

Električni material za industrijo in dom. Elektro Ader
- Franci Jarc. Av. Ader 3295 - Munro; Tel.: 766-8947
/ 762-1947

Varnostni elektronski sistemi (alarms) za hiše -
tovarne - avtomobile. Inž. Janez M. Petkovsek,
Amianot 9969 - Tel.: 769-1791 - Loma Hermosa
DENAR S.R.L. - Kocmur in kompjuterji
Tel./Fax: 942-8681/943-6023

ZOBOZDRAVNIKI

Viktor Leber - splošna odontologija, implantes oseo-
integrados; sredi in petek, od 14 do 18; Belgrano 3826
- 7. nadstr. „B“ - San Martin - Tel.: 755-1353.

TURIZEM

Alas Tour Vam nudi po ugodnih cenah potovanja po
Argentini, svetu in v domovino, tudi skupinska. Na
uslugo Vam je Juan Kočar. Rivadavia 5283 - Loc. 34
- Tel.: 903-4006.

Potovanja, skupinske ekskurzije, letalske in
pomorske vožnje poskrbi po ugodni ceni Marjeta
Senk - Tel.: 762-2840.

LEGAJO N° 3545-82

Počitnice, izleti in potovanja v domovino informacije,
hotelske namestitve, avtobusni prevozi,
posredovanje vizumov in menjalnica. H. Yrigoyen
2742 - San Justo - Tel.: 441-1264/1265

ARHITEKTI

Arh. Jure Vombergar - Načrti in vodstvo gradbenih
del: stanovanjske hiše, trgovine, delavnice, tovarne,
itd. Av. Caona 2776, Haedo. Tel.: 659-1413

Arh. Aleksander Jure Mihelič - Načrti in vodstvo
novih zidanj in prenovitve v Buenos Airesu,
Miramaru in okoličih. Tel.: 631-9600 in 0291-22977.

ADVOKATI

dr. Vital Asič — odvetnik - ponedeljek, sredi, petek
od 17 do 19 - Don Bosco 168 - San Isidro - Tel.: 743-
5985.

dr. Franc Knavs — odvetnik - ponedeljek, torek,
petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. „E“ -
Capital - Tel.: 476-4435; tel. in faks 46-7991.

dr. Mariano Radonič, odvetnik, od ponedeljka do
petka od 17 do 20 ure, Mar del Plata in okolica.
Olavarría 2555, Mar del Plata (7600) Tel.: (023) 51-
0180/0177

SANITARNE NAPRAVE

Sanitarne in plinske naprave — privatne - trgovske
- industrijske - odobritev načrtov — Andrej Marolt -
Avellaneda 216 - San Miguel - Tel.: 664-1656.

ZA DOM

REDECORA - Celotna oprema stanovanj: blago za
naslanjace, odeje, zavese, tapete, preproge - Bolivar
224 - Ramos Mejía - Tel.: 654-0352.

Matija Debevec - soboslikar. Barvam stanovanja,
pohištvo. Peguy 1035 - (1708) Morón.

Alpe Hogar — Stane Mehle - vse za vaš dom - L.
Vernet 4225 - (1826) Rem. de Escalada - Tel.: 248-
4021.

Garden Pools — konstrukcije bazenov - filtri -
avtomatično zalivanje - Andrej Marolt - Pte. Illia
(Ruta 8) N° 3113 - (1663) San Miguel - Tel.: 664-1656.

SDO

SFZ

v nedeljo, 6. decembr, ob 9.30
proslava Brezmadežne
v Slovenski hiši

Slovenski dom Carapachay
v nedeljo, 22. t.m.
skupno družinsko kosilo

Prijatelji doma lepo vabljeni!

DR. FRANC KNAVS**ODVETNIK**

sporoča slovenski skupnosti
nove telefonske številke

tel.: 476-4435
tel. in faks: 46-7991

Pisarna uraduje kot po navadi na ulici
Tucumán 1455, 9. nadstr. pis. "E" in "F"
Ponedeljek, torek in petek od 16 do 20.
Po dogovoru tudi izven tega urnika.

III. veselica mednarodnih plesov

5. decembra 1992 ob 21. uri na Prizravi

Sodelujejo: Argentina, Španija, Mehika, Armenija, Irska in Slovenija

Prosta zabava ob zvokih

Slovenskega instrumentalnega ansambla

Vsi lepo vabljeni!

SKLEP SREDNJEŠOLSKEGA TEČAJA

bo v soboto, 21. novembra 1992 v Slovenski hiši

- ob 16.30: razdelitev spričeval
- ob 17.00: zahvalna sveta maša
- ob 18.00: sklepna prireditev

Starši in prijatelji tečaja lepo vabljeni

Slovenska kulturna akcija

11. kulturni večer

msgr. dr. Mirko Gogala:

Ideologija, politika in veraIstočasno razstavlja slikar Tone Kržišnik
akvarele iz Slovenije

Sobota, 21. novembra ob 20. uri v mali dvorani Slovenske hiše.

12. kulturni večer

dr. Katica Cukjati

Ob 500-letnici stika med Evropo in Ameriko

Sobota, 5. decembra ob 20. uri v Slovenski hiši

OBVESTILA

ČETRTEK, 19. novembra:

Sestanek Lige žena-maši iz San Martina.
Predava dr. Katica Cukjati..

PETEK, 20. novembra:

Redna seja medorganizacijskega sveta v
Slovenski vasi ob 20. uri.

SOBOTA, 21. novembra:

Sklep Slovenskega Srednješolskega
tečaja, ob 16.30 v Slovenski hiši.

NEDELJA, 22. novembra:

V Carapachayu skupno družinsko ko-
silo

SOBOTA, 5. decembra

Kulturni večer SKA ob 20 v Slovenci
hiši: dr. Katica Cukjati - Ob 500-letnici stika
med Evropo in Ameriko

3. veselica mednarodnih plesov na
Pristavi ob 21. uri..

V Hladnikovem domu v Slovenski vasi
Miklavževaje ob 20.30 uri.

NEDELJA, 6. decembra:

III. veselica mednarodnih plesov na
Pristavi.

V Rožmanovem domu prijateljsko
srečanje s sveto mašo in skupnim kosilom.

V Hladnikovem domu v Slovenski vasi
članski asado ob 12.30 uri

Proslava Brezmadežne v priredbi SDO
in SFZ ob 9.30

ŠOLSKA POČITNIŠKA KOLONIJA,

ki jo pripravlja ZS, bo odpotovala
27. decembra zvečer in se bo vrnila 12.
januarja 1993. Kolonijo bo vodila ga.
Saša Omahna, v pomoč ji bo učitelj-
stvoslovenskih šol. Cena za kolonijo je
\$ 300.-. Prvi obrok \$ 150.- je treba
plačati do 7. decembra, drugi pa do
22. dec. v pisarni Zedinjene Slovenije
v Slovenski hiši, ki je odprta od 16. do
20. ure vsak dan, razen ob sobotah. Pri
prvem plačilu je treba prinesiti štev.
otrokove osebne izkaznice in izpolni-
ti dovoljenje za potovanje.

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE

Director: Valentín B. Debeljak

Proprietario: Eslovenia Unida

Redacción y Administración:

RAMON L. FALCON 4158

(1407) BUENOS AIRES

ARGENTINA

Teléfono y Telefax: (54-1) 643-0241

Glavni urednik:

Tine Debeljak ml.

Uredniški odbor:

Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati,

Gregor Batagelj

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Concesión N° 5775
	TARIFA REDUCIDA Concesión N° 3824
Registro Nac. de la Propiedad Intelectual N° 85.462	

Naročnina Svobodne Slovenije:

za Argentino \$ 50; pri pošiljanju po pošti
pa \$ 55; ZDA in Kanada pri pošiljanju z
letalsko pošto 100 USA dol.; obmejne
države Argentine 90 USA dol.; Evropa 110
USA dol.; Avstralija, Afrika, Azija 120
USA dol.; ZDA, Kanada in Evropa za
pošiljanje z navadno pošto 75 USA dol.

Čeke na ime „ESLOVENIA LIBRE“.

Stavljenje in oblikovanje:

MALIVILKO - Telefax: (54-1) 362-7215

Talleres Gráficos "VILKO" S.R.L.,
Estados Unidos 425 - Tel./Fax.: 362-7215
(1101) Buenos Aires

Vsem znancem in prijateljem sporočamo žalostno vest, da nas je 6. novembra
v 92. letu starosti nenadoma zapustil gospod

Franc Benko

rojen v Vrbljenju pri Ljubljani.

K večnemu počitku je bil položen na pokopališču Villegas v San Justo.

Iskreno se zahvaljujem vsem, ki so mi stali ob strani v težkih trenutkih.

Hvala vsem, ki so zanj molili in ga spremili na zadnji poti. Prav tako se iskreno
zahvalim darovalcem cvetja in Stanetu Mustarju, predsedniku Našega doma
za njegove tople poslovilne besede. Posebna zahvala duhovnikom dr. Alojziju
Starcu, župniku Matiji Borštarnju in Tonetu Bidovcu za pogrebno sv. mašo in
opravljene molitve.

Pokojnika priporočamo v molitev.

Žalujoča sestra Francka
in sorodniki v domovini.

San Justo, Vrbljenje pri Igu.

Vdana v božjo voljo je v soboto, 7. novembra umrla gospa

Naca Osterc roj. Dolinar

Pokopana je na pokopališču Jardín de Paz.

Zahvaljujemo se dr. Juretu Rodetu in župniku Jožetu Škerbcu za po-
greb, mašo in molitve ter vsem, ki so pokojnico prišli kropiti, jo spremili
na pogrebu in molili zanj.

Žalujejo: hčerke: Lučka, Helena, Snežna in Polona
z družinami
sestra s. Avgušina
in ostali sorodniki

Buenos Aires, Ljubljana, Polhov Gradec